

Revision næste Aar. Denne Opfattelse er heller ikke ny. Jeg bringer saaledes i Erindring, at det i Udvalgsbetænkningen i Fjor som Udtryk for det samlede Udvalgs Opfattelse hedder, at der i Samraad med Finansministeren er peget paa, at de i Lov af 8. September 1912 § 8 fastsatte Fradrag til Udfindelse af den skattepligtige Indkomst er forældede, og at der allerede nu kunde være Anledning til at ændre dem. Men overfor Ønsker om saaledes at ændre organiske Dele af Skattelovene paa dette Tidspunkt har Finansministeren, som ganske deler Udvalgets Anskuelse om Fradragenes utidssvarende Karakter, fraraadet at røre ved et enkelt Punkt af Hensyn til Konsekvenserne. Det er i hvert Fald Flertallets Opfattelse, at denne Betragtning er rigtig, og derfor maa jeg fraraade, at man paa nuværende Tidspunkt vedtager denne Ændring i Skattelovene.

Der er nogle Selskaber, der har Hovedsæde i København, men som udelukkende driver Virksomhed i Udlandet, der har henvendt sig til Udvalget med Anmodning om Fritagelse for Skat af denne Virksomhed. Udvalget ser med Sympati paa saadanne Selskaber og mener, at de bidrager til paa en ærefuld Maade at gøre Landets Navn bekendt ude i den store Verden. Men ogsaa om dette Spørgsmaal maa det gælde, at det kræver mere indgaaende Undersøgelser og Overvejelser, end der har været Lejlighed til nu, og Udvalget er derfor enigt om, at det bør vente til den Revision, der kommer til næste Aar, men Udvalget er dog enigt om at anbefale til Finansministerens Velvillie disse Selskabers Skatteansættelse, forsaavidt det kan siges, at deres Indtægter udelukkende eller saa godt som udelukkende hidrører fra Virksomhed i Udlandet. En Bemyndigelse til hel eller delvis Fritagelse for Skat har Finansministeren jo i den nu gældende Lovs § 8.

Ligeledes har Udvalget drøftet et Forslag om Fritagelse for Skat af Forsikringselskabers Henlæggelse til Bonusfonden, naar dette sker alene i de forsikredes Interesse. Ogsaa for denne Tanke nærede Udvalget Sympati, men erkendte, at en Ændring paa dette Punkt ligeledes bør vente, til den samlede Revision af de organiske Bestemmelser optages til Overvejelse og eventuel Ændring, og Udvalget har da nøjedes med at henlede Finansministerens Opmærksomhed paa dette Punkt.

Jeg kan med disse faa Bemærkninger anbefale de af Udvalget og Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag til Vedtagelse af dette høje Ting.

Wilmann: Jeg skal paa Mindretallets Vegne tillade mig ganske kort at omtale de Ændringsforslag, der er stillede af os. Den ærede Ordfører for Flertallet har allerede omtalt dem, men da jeg ikke føler mig tilfredsstillet ved denne Omtale, maa ogsaa jeg sige et Par Ord om Ændringsforslagene.

Vort ene Ændringsforslag gaar ud paa at lempe Skatten for de Skatteydere, som har en Formue og en forholdsvis lille Indkomst, og det har vi ment at burde gaa med til, men jeg maa sige, at vi er ikke blevet belønnet af det konservative Folkeparti for den Stilling, vi herved har taget. Vi gik ud fra, at naar vi var saa folkelige at gaa med til denne Ændring, vilde Folkepartiet ogsaa være saa folkeligt at gaa med til de Ændringsforslag, vi har stillet om, at Skatteydere med smaa Indtægter blev fritaget for Statsskat, saaledes som de tidligere har været det. Thi Forslagene om at forhøje det skattefrie Fradrag for Forsørgere og om at forhøje det skattefrie Fradrag for Børn fra 100 til 500 Kr. er i Virkeligheden meget folkelige Forslag. Og de indeholder aldeles ikke noget nyt, thi de foreslaaede Beløb vil i Virkeligheden kun komme til at svare til de Beløb, der var fritagne for Statsskat, inden Krigsperioden kom med sine fuldstændige Ændringer i alle Indtægtsforhold. Den nuværende Ordning med Hensyn til Fradragene er i alt væsentligt den, der har bestaaet lige siden 1903, da Reformen om den direkte Indkomst- og Formueskat indførtes. Den Gang var Fradraget for hver skattepligtig Indtægt det samme som nu: henholdsvis 600, 700 og 800 Kr. paa Landet, i Købstæderne og i København. Der er senere foretaget den lille Ændring, at Personer, der bor i bymæssige Bebyggelser paa Landet med mindst 2 000 Indbyggere, kommer ind under de samme Fradragregler, som gælder for Byerne. Men enhver vil jo let kunne se, at Forholdene paa dette Omraade er fuldstændig ændrede. Og ved at beholde de lige siden 1903 gældende Satser inddrager man under Statskattepligt store Dele af Befolkningen, som det ved Lovens Gennemførelse var Meningen at holde udenfor. Det samme gælder om Børnefradragene. Børnefradragene var i 1903 henholdsvis 75, 85 og 100 Kr. for Landet, Købstæderne og København. Dette blev i 1912 ændret til 100 Kr., hvilket Beløb fremdeles gælder. Vi har her foreslaet, at Børnefradragene skal være 500 Kr., og at Beløbene 600, 700, 800 Kr. for-